

תבחינים			הסיבות שבגללן לא תמיד מתאפשרת הקשבה מיטבית ועל היתרונות של ההקשבה עבור האדם שמקשיבים לו (הדובר בשיחה)			אחוזים
א. ארגון המידע – הבניה מחודשת 100% 11 נקודות	1. טקסט עצמאי התרשמות כללית בנוגע לאיכות התוצר - 10% פתיחה המכניסה את הקורא לנושא – 10% (פתיחה באמצעות הצגת אי נחת/ הבעיה או פתיחה באמצעות הגדרה של מהי הקשבה מיטבית) לא תתקבל פתיחה הכוללת את נסיבות השיח בנוגע לפעילות בכיתה. התמקדות בנושא ולא במאמרים או בכותבים – 10%					30%
	2. עיבוד המידע המשותף: נדרש מיזוג מיטבי בשני רעיונות: א. בחלק של הסיבות / אי הנחת– נדרשת לפחות אחת מן הסיבות הממזגות האלה : הסחות הדעת (בעידן הדיגיטלי) או עמדת הכוח שבדיבור לעומת ההקשבה. או ההקשבה היא מיומנות לא פשוטה – 15% ב. בחלק של היתרונות – הקשבה משנה עמדות או הקשבה מאפשרת לדובר להבין ולהכיר טוב יותר את עצמו ולהגיע לתובנות חדשות. – 15% •העתקה מושכלת/או פרפרזה (ולא "העתק הדבק") – 10% שימו לב : הרבה מהמידע מוצג כהמלצות, ועל כן נבחן שכלל מידע זה בסקירתו צריך לנסח אותן כסיבות או גורמים המונעים הקשבה מיטבית.					40%
	3. לכידות, קישוריות: לכידות 20% "זרימה" טובה בין המשפטים, לרבות במעבר בין הרכיבים השונים. הסקירה יכולה להתחיל מתיאור אי הנחת/ הבעיה והסיבות ולעבור ליתרונות באמצעות קשר של ויתור/הוספה. אפשרות נוספת: הסקירה יכולה להתחיל מהגדרה של מהי הקשבה מיטבית, ציון היתרונות ומעבר לאי הנחת/ ולסיבות באמצעות קשר של ויתור. אפשר שהסקירה תהיה מאורגנת בסעיפים/בכותרות משנה לפי רכיבי המטלה. צריכה להיות הלימה בין כותרות הסעיפים לתוכן וכן ארגון נכון של הסעיפים. (על שימוש יתר באזכור מקורות המידע הפוגע בקריאות ובלכידות של הסקירה -יופחתו עד 10%). קישוריות 10% שימוש בקשרים ובמאזכרים מתאימים.					30%
	סה"כ לסעיף א- 100%					
ב. תוכן המידע – תמציתיות דיוק ועודפות – 100% 9 נקודות	4. בסעיף זה יש לבדוק את תוכן הסקירה וכן את הרלוונטיות שלה. ייחוס המידע לכותבים ייבדק בסעיף ג 6.			אי הנחת והסיבות שבגללן לא מתאפשרת הקשבה מיטבית		50%- סה"כ
	סיבה משותפת חובה – אחת מבין אלה : אנשים אינם מקשיבים זה לזה בשל הסחות הדעת (בעידן הדיגיטלי) או עמדת הכוח שבדיבור לעומת הקשבה או לא פשוט ליישם את ההקשבה (ההקשבה היא מיומנות לא פשוטה) הערה : נבחנים שהציגו לפחות שתיים מבין שלוש הסיבות המשותפות, לא נדרשים לסיבות מיוחדות נוספות המפורטות בהמשך, אך אם ציינו סיבות מיוחדות נוספות לא יינזקו בסעיף העודפות.					20%
	הסחות הדעת (בעידן הדיגיטלי): קסטרו: •חוסר זמן, הסחת דעת וחוסר במיומנות הקשבה / היעדר זמן ופניות (בעולם הדיגיטלי) – אנשים מתקשים להתעלם מהסחות דעת ולנהל שיח קשוב (ו) / המקשיב אינו מתנתק מהסחות הדעת: קריאה וכתובה של הודעות / הוא אינו מפנה זמן ואין מיקוד קשב (ז) מרגלית: •אנשים בטוחים שהם מולטיטסקינג – והם לא / אי אפשר להיות נוכחים ולהקשיב ובו בזמן לעסוק בדברים אחרים (ב). / ההקשבה דורשת התרכזות בדבר אחד ולא לפצל קשב (ו).			✓	✓	
	עמדת הכוח שבדיבור לעומת הקשבה: קסטרו: •אנחנו מעדיפים להיות דוברים – הדיבור מאפשר ביטוי, בולטות, עמדת כוח ועיצוב השיחה. / עמדתו של המקשיב נחותה מזו של הדובר. / אין המקשיב יודע הכול. / הקשבה היא חולשה, פעולה פסיבית. (א–ב) / להקשבה יש מחיר: היא דורשת זמן וויתור על עמדת כוח (ט). מרגלית: •רק אם נהיה מוכנים לוותר על המקום הזה – נוכל להתחיל להקשיב (ח) / שיחה נתפסת במה כדי להראות כמה אנחנו מדהימים.			✓	✓	
הקשבה היא מיומנות לא פשוטה: קסטרו: לא פשוט ליישם אותה (מן המקשיב נדרשים קשב רב, אמפתיה, רצון להיטיב ומיומנות תקשורת) (ד) / להקשבה יש מחיר, היא דורשת מאמץ, זמן (ט) מרגלית: הקשבה היא מיומנות לא פשוטה (כי היא דורשת מאיתנו להתרכז רק בדבר אחד) (ו)			✓	✓		

15% + 15% = 30%	✓	✓	על הנבחנים לציין לפחות שתי סיבות נוספות מייחדות משני המאמרים: קסטרו: • שיפוטיות של המקשיב (ד, ז) • היעדר אמפתיה מצד המקשיב (ד) / היעדר רגש ואמפתיה (ח) / היעדר סבלנות עד שהדובר יסיים את דבריו (ח). • המקשיב אינו מעודד את הדובר לפתוח את ליבו ומיישם את המיומנויות הנ"ל רק באופן טכני(ח) מרגלית: • ההקשבה אינה אמיתית – המקשיב רק ממתין שיגיע תורו לדבר (ג) / מקשיבים רק כדי להגיב על מה שנאמר (ה) / המקשיבים חושבים על התגובה שלהם ואינם מקשיבים כדי ללמוד (ה). • הבעת הזדהות היא לעיתים מכשול בדרך להקשבה מיטיבה (ז). • המקשיב מטה את השיחה אליו, מקדם את עצמו ומאזכר את הישגיו במקום להקשיב (ז. ח).	
40% - סה"כ			II. יתרונות ההקשבה בעבור האדם שמקשיבים לו - לדובר.	
20% 10% + 10% = 20%	✓	✓	יתרון משותף חובה: ההקשבה היא דרך לשנות עמדות. / הקשבה מאפשרת לדובר להבין ולהכיר טוב יותר את עצמו ולהגיע לתובנות. קסטרו: • הקשבה מיטבית נוסכת בדובר ביטחון המאפשר לו לבטא את עצמו ובכך להכיר טוב יותר את עצמו ולהשתנות (ד). מרגלית: • ההקשבה היא הדרך הטובה ביותר לשנות את עמדתו של הדובר / זה המפתח לשינוי עמדות / עקרון ההדדיות – אם נקשיב למישהו באמת הוא ירגיש צורך להקשיב לנו באמת, וכך נוכל לשנות את עמדותיו (ג) / ההקשבה מסייעת לדובר לגבש באופן ברור את הדעה שלו משום שכאשר האדם מדבר הוא מבין טוב יותר את עצמו ואת דבריו / בעת הקשבה אמיתית הדוברים מגיעים לתובנות חדשות ומגבשים את תפיסותיהם (ד). על הנבחנים לציין שני יתרונות נוספים מייחדים מאחד המאמרים או משניהם: קסטרו: • ההקשבה היא המפתח לבניית חוויה של ביטחון לדובר / למטופל. (ג / ד / ה). • מגבירה את הנכונות של הדובר לשתף בעניינים בעלי חשיבות. (ז) • מאותתת לדובר שהוא בעל ערך / דבריו חשובים וראויים להישמע (ט). • בונה לו ביטחון לבנות גשרים אל האחר(ט). • לחשוף חלקים נסתרים ורגישים / להיות הוא עצמו(ט). מרגלית: • רואים את האדם שמולנו באמת. (ה)	
10%			5. רלוונטיות ודיוק • כל המידע הכתוב רלוונטי לדרישות המטלה (מהימן ומדויק). הערה: יופחתו אחוזים על מידע עודף שאינו רלוונטי כגון חשיבות הדיבור/להקשבה יש תפקיד בהשגת מידע מן הדובר/ הדוגמאות על אנשי המכירות או מנהלי בתי הספר/יתרונות ההקשבה למקשיב. • מידע המשויך לרכיב תוכן מסוים צריך להיות רלוונטי לאותו רכיב. • הכותבים נמנעו מחזרות מיותרות. • נדרשת שמירה על פרופורציות. יופחתו אחוזים על הרחבת יתר.	
100%			סה"כ לסעיף ג-	
40%			6. המידע בסקירה מיוחס לכותבים המתאימים בהלימה לתוכן הרלוונטי - 20%. (נבחנים שייחסו רעיונות מאחדים לכותב אחד בלבד ייקנסו ב-10% בסעיף זה). הערה: נבחנים שכתבו טקסט/ מאמר 1 או 2 או כותב 1 או 2 יופחתו להם - 10%. • אזכור מקורות המידע בגוף הסקירה הוא על פי נורמות כתיבה אקדמיות (שימוש בשמות משפחה ושנת ההוצאה) - 20%.	ג. אזכור המקורות ודרכי המסירה 100% - 3 נקודות
30%			7. כתיבת מקורות המידע בסוף הסקירה היא על פי נורמות כתיבה אקדמיות: סדר א"ב ועקביות ברישום פרטי הביבליוגרפיה. - 15% יופחתו על סדר לקוי. - נבחנים שכתבו מעובד - יופחתו להם 20%.	
30%			8. שימוש בדרכי מסירה מקובלות. (אם נעשה שימוש בפעולי הבעה או אמירה יש לשים לב לדיוק מבחינת המשמעות).	
100%			סה"כ לסעיף ג-	
40% 60% 80% 100%			9. סעיף זה ייבדק לפי ארבע רמות: הערה: נבחנים שטענו עד שלוש פעמים בסקירה כולה – יקבלו 100% רמה גבוהה – 100%, רמה בינונית-גבוהה – 80%, רמה נמוכה – 60%, רמה נמוכה מאוד – 40% הערה: נבחנים שהעתיקו במדויק מן המאמר ללא עיבוד כלל יקבלו ציון - 40% (לא ניתן להערכה). • ניסוח: הניסוח בהיר, ענייני והולם את אופי הכתיבה. • תקינות תחבירית: - המשפטים שלמים, בנויים כהלכה ואינם ארוכים מדי. - הכתובים הקפידו על התאמים (במין, במספר וביידוע). - הכתובים השתמשו בה"א הזיקה באופן תקין. • פיסוק: שימוש נכון והולם בסימני פיסוק. • מורפולוגיה וכתב: לדוגמה, שימוש תקין בצורות הנטייה, באותיות אית"ן ועוד.	ד. לשון, מבע ותקינות. 100% - 2 נקודות
100%			סה"כ לסעיף ד-	